

Vyjádření školitelky k průběhu studia doktorandky
Mgr. Lenky Libichové
a k její dizertační práci
Sokolská identita: dříve a nyní
předkládané v Ústavu etnologie FFUK v r. 2017

Mgr. Lenka Libichová nastoupila do doktorského studia v akademickém roce 2012/13. Studijní povinnosti plnila podle individuálního studijního plánu a jen vinou nemoci v loňském roce předkládá práci k obhajobě nyní – i to je však plně v souladu s posledním hodnocením doktorandů na podzim 2016.

Doktorandka absolvovala krátkou stáž ve Vídni (vídeňský Sokol) a opakovaně se snažila získat grant v rámci GAUKu. Publikovala v časopise *Studia Ethnologica Pragensia* a v *Národopisném věstníku*. Opakovaně se zúčastňovala konferencí České národopisné společnosti a vystoupila na konferenci *Sportování a cestování*, pořádané Národním muzeem.

Zapojila se do výuky na oboru etnologie v Seminárii k bakalářské práci a v kurzu *Historická antropologie ženy*.

Téma práce je doktorandce blízké, protože řadu let působí jako dobrovolná cvičitelka v Sokole. Dizertace je, jak vyplývá z názvu, zaměřena na proměny, kterými procházela sokolská identita od založení spolku v r. 1862 do současnosti. Toto zadání vyžaduje jednak diachronní přístup a rekapitulaci základní vývojové linie Sokola v širších společenských kontextech, jednak terénní výzkum, který proběhl mezi vybraným vzorkem členů Sokola a mezi „nečleny“, tedy veřejností. Historická část, která je obsáhlejší, vychází z dobře sestavené bibliografie a je obohacena o interpretaci archiválií, v řadě případů publikovaných poprvé. Výzkumná část se řídí klasickou metodologií kvalitativního výzkumu.

Závěry, které autorka předkládá, jsou na jedné straně vcelku očekávatelné. Je samozřejmé, že pocit identifikace s jakýmkoli sdružením projde v průběhu více než půldruhého století řadou proměn. Na straně druhé je tu dobře zachyceno, že Sokol ani dnes není většinou svých členů považován za běžný spolek ale za sdružení, které sehrálo v určitých historických obdobích důležitou úlohu. Zároveň jsou tu dobře doloženy rozdíly mezi generacemi členů, mezi muži a ženami a také mezi (velko)městskými a venkovskými jednotami.

Domnívám se, že Mgr. Lenka Libichová napsala zdařilou, logicky strukturovanou a metodologicky dobře zvládnutou práci, kterou doporučuji k obhajobě s předběžným hodnocením *prospěla*.

Praha 6. června 2017

doc. Irena Štěpánová, CSc.
Ústav etnologie FFUK